5/ Woib · selle lambrike heast wisiks tan-
tõsine ristiinimenne siddame-
wega pühha kirja wottab lugge-
keik, mis ta loeb, palwega seggada.
Loeb semma, et Jummal rammalad ja
kangekaelsed on rängaste nuhtelnud, se-
pärrast et nemmad ei tahtnud omma wan-
nematte tühjast nurjatumast ello wisiks
pöörda, siis ühtab ta warsi Jesusse pole:
helde Jesus peästa mind keigest rumma-
lusest, ja anna anulle ikka üks uus süd-
da ja meel, mis röwwaste jo pole hoiab,
ja te sedda pääw päwaltühjaks, ja ikka u-
emaks, n. l. s. Loeb semma, kuida Jum-
mal kaua patustega on kannatand, enne
kui ta neid ärrakukkanud, siis on ta meel
warsi walmis ja ussin tännama ja pallu-
ma: oh helde Jummal, ma tännan sind,
et ja ka minnoga kaua aega olled kanna-
tand ja weel ikka kannatad, anna mulle
omma armo, et ma ei jä nende seltsi egga
nousse, kes so heldusse ja kannatusse ja
pikka mele rikkusst pölgwad, kes se tähhi
omma kargusse ja patust-pöörmatta süd-
damega ennesele wihha kui warrandust
kogguwad seks päwaks, kui wihha ja
Jummala öige ja kange kohhus ilmub,
n. l. s.